

van overheidsopdrachten voor dienstverlening (PB L 209, blz. 1) — Nationale regeling die de individuele deelneming van verbonden of afhankelijke ondernemingen aan aanbestedingen van overheidsopdrachten voor leveringen en dienstverlening verbiedt

Dictum

- 1) Artikel 29, eerste alinea, van richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, moet aldus worden uitgelegd dat het er niet aan in de weg staat dat een lidstaat, naast de uitsluitingsgronden van deze bepaling, andere uitsluitingsgronden vaststelt die beogen te waarborgen dat het beginsel van gelijke behandeling en het beginsel van transparantie in acht worden genomen, op voorwaarde dat dergelijke maatregelen niet verder gaan dan noodzakelijk is om dat doel te bereiken.
- 2) Het gemeenschapsrecht verzet zich tegen een nationale bepaling die weliswaar rechtmatige doelstellingen van gelijke behandeling van de inschrijvers en van transparantie in het kader van procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten nastreeft, maar voor ondernemingen waartussen een afhankelijkheidsverhouding bestaat of die onderling zijn verbonden, een absoluut verbod instelt om tegelijk en als concurrenten aan eenzelfde aanbesteding deel te nemen zonder hun de mogelijkheid te bieden, aan te tonen dat deze verhouding hun respectieve gedrag in het kader van deze aanbesteding niet heeft beïnvloed.

(¹) PB C 37 van 9.2.2008.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 7 mei 2009 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State — Nederland) — College van burgemeester en wethouders van Rotterdam/M. E. E. Rijkeboer

(Zaak C-553/07) (¹)

(Bescherming van natuurlijke personen in verband met verwerking van persoonsgegevens — Richtlijn 95/46/EG — Bescherming van persoonlijke levenssfeer — Uitwissing van gegevens — Recht op toegang tot gegevens en tot informatie over ontvangers van gegevens — Termijn voor uitoefening van recht op toegang)

(2009/C 153/19)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: College van burgemeester en wethouders van Rotterdam

Verwerende partij: M. E. E. Rijkeboer

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Raad van State (Nederland) — Uitlegging van de artikelen 6, leden 1, sub e, en 12, sub a, van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van

natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, blz. 31) — Nationale regelgeving die het recht op toegang beperkt tot de gegevens die zijn verwerkt in het jaar voorafgaand aan het verzoek om toegang — Evenredigheidsbeginsel

Dictum

- 1) Artikel 12, sub a, van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, verlangt van de lidstaten dat zij niet alleen voor het heden, maar ook voor het verleden voorzien in een recht op toegang tot informatie over de ontvangers of de categorieën ontvangers van de gegevens en tot de inhoud van de verstrekte informatie. Het staat aan de lidstaten, een termijn voor de bewaring van deze informatie en een daarop afgestemde toegang daartoe vast te stellen die een juist evenwicht vormen tussen, enerzijds, het belang van de betrokkene om zijn persoonlijke levenssfeer te beschermen, met name door middel van de bij richtlijn 95/46 voorziene mogelijkheden om de voor de verwerking verantwoordelijke in te schakelen en zich tot de rechter te wenden, en, anderzijds, de last die de verplichting tot bewaring van die informatie inhoudt voor de voor de verwerking verantwoordelijke.
- 2) Een regeling waarbij informatie over de ontvangers of de categorieën ontvangers van de gegevens en over de inhoud van de verstrekte gegevens slechts één jaar wordt bewaard en de toegang tot die informatie dienovereenkomstig wordt beperkt, terwijl de basisgegevens veel langer worden bewaard, vormt geen juist evenwicht tussen het belang en de verplichting in kwestie, tenzij wordt aangevoerd dat een langere bewaring van deze informatie een buitensporige last zou inhouden voor de voor de verwerking verantwoordelijke. Het staat aan de nationale rechter, de nodige controles te verrichten.

(¹) PB C 64 van 8.3.2008.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 30 april 2009 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — BIOS Naturprodukte GmbH/Saarland

(Zaak C-27/08) (¹)

(Richtlijn 2001/83/EG — Artikel 1, punt 2, sub b — Begrip „geneesmiddel naar werking” — Dosering van product — Normaal gebruik — Gezondheidsrisico — Geschiktheid om fysiologische functies bij mens te herstellen, te verbeteren of te wijzigen)

(2009/C 153/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: BIOS Naturprodukte GmbH

Verwerende partij: Saarland